

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 12 септември 2007 г. по дело API/Комисия (T-36/04), доколкото с него се признава правото на Комисията да не оповестява писмените си становища по производства, в които съдебното заседание предстои,
- да отмени Решение D(2003) 30621 на Комисията от 20 ноември 2003 г. в частта му, чиято отмяна Първоинстанционният съд отказва да постанови по дело T-36/04, или, евентуално, да върне делото за ново разглеждане от Първоинстанционния съд с оглед решението на Съда на Европейските общности,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено на следните основания:

1. На първо място, Първоинстанционният съд е допуснал грешка при тълкуването на член 4, параграф 2, второ тире от Регламента (наричано по-нататък „изключението за съдебни производства“), като е постановил, че Комисията не е длъжна да извърши конкретна оценка на възможността да даде достъп до писмените си становища преди съдебното заседание. Това тълкуване (i) е в противоречие с признатите другаде в Решението установени принципи за тълкуване на изключението за съдебни производства; (ii) основава се на несъществуващо право на Комисията да защитава интересите си „без никакво външно влияние“; (iii) изтъква явно неправилни правни доводи, когато се позовава на „принципа на равните процесуални възможности“; (iv) неправилно отказва да отчете значението на правилата на други юрисдикции, които разрешават достъп до писмените становища преди съдебното заседание; и (v) неправилно се позовава на необходимостта от защита на полезното действие на производствата при закрити врати на общностните съдилища.
2. На второ място, Първоинстанционният съд е дал неправилно тълкуване на термина „по-висш обществен интерес“ по член 4, параграф 2, *in fine* от Регламента, като е постановил, че що се отнася до представените пред съдилищата писмени становища, общественият интерес към съдържанието на производствата пред общностните съдилища не е по-висш от интересите, защитени от изключението за съдебни производства.

Жалба, подадена на 29 ноември 2007 г. от Комисията на Европейските общности срещу Решение на Първоинстанционния съд (Голям състав) от 12 септември 2007 г. по дело T-36/04, Association de la presse internationale ASBL/Комисия на Европейските общности

(Дело C-532/07 P)

(2008/C 22/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: C. Docksey и P. Aalto)

Друга страна в производството: Association de la presse internationale ASBL (API)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение в частта му, с която се отменя решението на Комисията да откаже достъп до поискани от API документи след датата на съдебното заседание, по отношение на всички искове без тези за установяване на неизпълнение на задължения от държава-членка;
- да постанови окончателно решение по предмета на настоящата жалба;
- да осъди жалбоподателя по дело T-36/04 да заплати съдебните разноски на Комисията, направени по това дело и по настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Комисията твърди на първо място, че Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагането на правото, като тълкува изключението за съдебни производства в смисъл, че след датата на съдебното заседание институциите трябва да разглеждат поотделно всяко искане за достъп до писмените им становища по искове, различни от искове за установяване на неизпълнение на задължения от държава-членка. В това отношение Комисията изтъква, че изводите на Първоинстанционния съд са непоследователни, че Първоинстанционният съд не е взел предвид принципа на правилното правораздаване, нито интересите на другите споменати в производството лица, и че Първоинстанционният съд е отчел единствено правата и задълженията на една от страните. Макар че съдебните документи, представени от институциите, не са изключени от приложното поле на Регламент № 1049/2001⁽¹⁾, изводите на Първоинстанционния съд не намират основание нито в общностното законодателство, нито в практиката на Съда на Европейските общности.

На второ място, Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагането на правото, като тълкува изключението за разследвания в смисъл, че Комисията трябва да разглежда поотделно всяко искане за достъп до писмените ѝ становища в производства за установяване на неизпълнение на задължения по член 226 ЕО след датата на постановяването на решението, включително по искове, по които е постановено съдебно решение, но страните още не са се съобразили с него, като по този начин отслабва възможностите на Комисията като пазител на Договорите да осигури изпълнението от страна на държавите-членки на задълженията им, произтичащи от общностното право.

На трето място, Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагането на правото, като тълкува изключението за съдебни производства в смисъл, че институциите трябва да разглеждат поотделно всяко искане за достъп до писмените им становища по искове, по които има постановено решение, но които са свързани с висящи дела, като по този начин отслабва възможностите им да защитават интересите си пред общностните съдилища и отслабва възможностите на Комисията като пазител на Договорите да следи за спазването на общностното право.

(¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

покрития за стъкла върху предното стъкло и изобщо върху прозорците на моторните превозни средства.

2. Комисията възприема становище, че тази забрана не попада в приложното поле на Директива 92/22/ЕИО, изменена с Директива 2001/92/ЕО, и че в отсъствието на хармонизиране на равнището на Общността тя трябва да бъде разглеждана в контекста на членове 28 и 30.
3. Тази забрана представлява мярка с ефект, равностоен на количествено ограничение на свободното движение на стоки, което е в противоречие с член 28 ЕО, като се има пред вид, че на практика тя представлява пречка пред търговията в Гърция с такива покрития, които са законно произвеждани и продавани в други държави-членки.
4. Комисията също така отбелязва, че гръцките власти не са успели да представят достатъчно доказателства за основателността на тази мярка и за спазването на принципа на пропорционалността.
5. По-конкретно не е доказано, че са налице критерии в рамките на извършваните проверки за установяване на това дали разглежданите покрития отговарят на определени минимални условия, съгласно твърденията на гръцките власти.
6. В резултат на гореизложеното Комисията счита, че разглежданото законодателство представлява нарушение на член 28 ЕО, което не може да бъде оправдано на основание член 30 ЕО или с императивни съображения от обществен интерес по смисъла на съдебната практика на Съда.

Иск, предявен на 30 ноември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-541/07)

(2008/C 22/67)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: г-н Patakia)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- да се установи, че като въвежда с Декрет 12078/1343 от 3 март 2004 година на Министерството на транспорта, в тълкуването, което му се дава на основание на Циркулярно писмо 45007/4795 от 28 юли 2004 г., издадено от Дирекцията за пътна сигурност и околна среда, обща забрана за поставянето върху стъклата на моторните превозни средства на покрития, които са законно произвеждани и/или продавани на пазара на другите държави-членки на Европейския съюз, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 28 и член 30 от Договора за ЕО;
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. В отговор на постъпила жалба Комисията е разгледала гръцкото законодателство, което забранява поставянето на

Иск, предявен на 10 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-548/07)

(2008/C 22/68)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: М. Patakia и М. van Beek)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- да се установи, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по Директива 96/34/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (¹), и по-конкретно, по клауза 1, параграф 2, по клауза 2, параграфи 1 и 3, буква б), по клауза 2, параграф 3, буква д) и е) и по клауза 2, параграфи 4 и 6 от споразумението, съдържащо се в приложение към посочената директива;
- да се осъди Република Гърция да заплати разноските.